

Hey: Mine Meningsfæller og jeg indtage fremdeles den Stilling, at vi ikke kunne gaa med til en Forandring i Grundlovens § 32, saa længe Regeringen ikke har ment at kunne give os Svar paa det Spørgsmaal, vi gentagne Gange have stillet: hvorledes den agter at forholde sig med Hensyn til de kongevalgte Medlemmers Opløselighed i Tilfælde af en Landstingsopløsning, der bliver den nødvendige Følge af en saadan Ændrings Vedtagelse. — Med Hensyn til det foreliggende Ændringsforslag agte vi at afholde os fra at stemme. Rent personlig vilde jeg meget vel kunne slutte mig til Ændringsforslaget; men da jeg ogsaa fuldstændig slutter mig til mine Meningsfællers Stilling til det Spørgsmaal, jeg fremførte, vil jeg ikke nu kunne stemme for Ændringsforslaget.

Harald Jensen: Da dette Forslag sidste Gang var til Forhandling her i Salen, den 23. November forrige Aar, betegnede jeg det som uigennemførligt og som værende dødt. Det blev bestridt fra forskellige Sider, blandt andet af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), som mente, at naar Forslaget kom til Udvalg, vilde det nok vise sig, at det ikke var helt dødt endnu. Forslaget kom i Udvalget, og det har opholdt sig i Udvalget i fulde 3 Maaneder, en ganske usædvanlig lang Tid. Det forekommer mig, at naar man henser til, at dette Forslag havde været til Behandling her i Tinget i Forvejen i Fjor, gennemgaaet en stor Behandling her, og at Standpunkterne saa at sige vare givne i Forvejen, forinden Udvalget blev nedsat, maa man undre sig over, at det ikke destomindre opholdt sig 3 Maaneder i Udvalget, og jeg tvivler ikke om, at Forslagets Venner have gjort, hvad de kunde, for at faa Liv i Forslaget, men det er ikke lykkedes. Som man let vil se af Betænkningen, fremkommer Forslaget fra Udvalget lige saa uigennemførligt, lige saa dødt, som det var, da det gik i Udvalget. Siden Udvalget afgav sin Betænkning, er der gaaet 7 Uger, inden Forslaget er kommet for her i Tinget. Grunden har jo delvis været den, at det ene Partis Ordfører har været syg. Men man har ogsaa Grund — og stærk Grund — til at tro, at ligesom man i Udvalget har vaklet, med Hensyn til hvorvidt dette Forslag egentlig burde frem fra Udvalget, saaledes har man ogsaa vaklet i sin Beslutning om, hvorvidt dette Forslag, saaledes som det forelaa i Betænkningen, skulde frem her i Tinget.

Hvor det har opholdt sig i den Tid, svæver noget i Dunkelhed, men det er vistnok rigtigt, naar det siges, at dette Forslag allerede var lagt i Kisten og lagt til Side for at fremkomme næste Aar. Forskellige Forhold have imidlertid bevirket, at det er kommet frem nu i de sidste Dage af Samlingen, hvor vi alle sammen længes efter at komme hjemad. Det er jo uvist, hvorvidt Forslaget kan naa at komme til tredie Behandling, men jeg vil dog indstændigt anmode om, at vi faa det til tredie Behandling, saa at vi kunne faa Forslaget begravet paa en anstændig Maade, og Vejen kan blive fri. Hvis Forslaget kun kommer til denne Behandling her, ville vi derimod være temmelig sikre paa at se det igen til næste Aar, og det staar for mig kun som en Hindring for at naa en Løsning og den rimeligste Løsning af denne Sag, nemlig Grundlovsfordringens Opfyldelse. Denne min Anskuelse blev jo for kort Tid siden bekræftet af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), der sagde, at han havde Grund til at tro, at Sagen ikke kunde gennemføres i denne Samling, og altsaa syntes at mene, at den skulde frem igen i næste Samling, saa at det altsaa bliver, hvad jeg vil kalde, en Paradehest for Regeringen, som kommer frem til Beskuelse hvert Aar, uden at det dog fører til noget. Som det ses af Betænkningen, fordrer det Mindretal her i Salen, hvortil jeg hører, Grundlovens Opfyldelse. Der er blevet sagt fra forskellige Sider, fra den højtærede Konseilspræsidents Side og senest ved første Behandling af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds, at det vilde være uforsvarligt at forøge Folketingsmedlemmernes Antal saa stærkt, som en Opfyldelse af Grundloven vilde medføre. Den Uforsvarlighed kan jeg dog ikke se. Jeg kan ikke se, at der er noget uforsvarligt i, at vi have en Grundlov, og at vi opfyldte den, og jeg kan heller ikke se, at for et saa tæt befolket Land som Danmark, der staaar saa højt i Kultur, og som Følge deraf har saa mange Interesser at varetage, vilde en Folkerepræsentation, et Folketing paa ca. 150 Medlemmer eller lidt derover, være uforsvarlig. Og det har for øvrigt ogsaa alle Partier været enige om, baade den højtærede Konseilspræsident og den ærede tidligere Ordfører for Højre (Matzen), og ogsaa Ordførerne for Regeringspartiet have udtalt sig derom, at man maatte gaa den Vej, hvis dette strandede, saaledes at man ogsaa der mener, at det kunde være forsvarligt at gaa den Vej. Men hvad der derimod fore-